

Ανακοίνωση του συλλόγου διάδοσης της μαρξιστικής σκέψης Γ.ΚΟΡΔΑΤΟΣ

Σύλλογος Διάδοσης
της Μαρξιστικής Σκέψης
"Γιάννης Κορδάτος"

Στις πρόσφατες εκλογές ο ελληνικός λαός έδειξε, έστω και όχι ολοκληρωμένα, τη διάθεσή του να αλλάξει πορεία η χώρα. Ένα αρκετά μεγάλο τμήμα του δεν έχει πεισθεί για ένα ριζοσπαστικό – προοδευτικό δρόμο ανάπτυξης και με την ψήφο του επέλεξε να στηρίξει συντηρητικές, σκοτεινές και φασιστικές δυνάμεις. Γενικά πάντως καταδίκασε πάντως για δεύτερη φορά την κυβέρνηση, την ασκούμενη πολιτική και τα κόμματα που συμμετείχαν και στήριξαν .

Με το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης ένα αίσθημα προσωρινής και αβέβαιης ανακούφισης διαπέρασε τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους συνταξιούχους. Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι, έστω και προσωρινά, φάνηκε να ανακόπτονται τα συνεχόμενα, σκληρά αντιλαϊκά μέτρα. Αρκετά στελέχη της νέας κυβέρνησης δήλωσαν ότι θα αρθούν κάποια από τα πιο κραυγαλέα αντιδημοκρατικά και αντιλαϊκά μέτρα. Και μόνο το γεγονός ότι η κυβέρνηση διαπραγματεύεται με την ΕΕ μπορεί να αξιοποιηθεί από τις αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις ώστε να ξυπνήσει το αίσθημα εθνικής υπερηφάνειας του λαού που είχε καταρρακωθεί από τις πρακτικές της απόλυτης υποτέλειας των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Ωστόσο, όλα αυτά δεν πρέπει να μας κάνουν να ξεχνάμε ότι τόσο οι προεκλογικές υποσχέσεις της κυβέρνησης όσο και οι σημερινοί χειρισμοί της έχουν περιορισμένο εύρος και εμβέλεια καθώς κινούνται ασυτηρά εντός του πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των συνθηκών της (Μάαστριχτ κλπ).

Το ποιο ακριβώς θα είναι το εύρος των αλλαγών που θα επιφέρει η νέα κυβέρνηση, εντός πάντα του ασφυκτικού ευρωμονόδρομου, θα εξαρτηθεί όχι μόνο από τις επιλογές της κυβέρνησης και τις τυχόν υποχωρήσεις των δανειστών αλλά επίσης από την παρουσία και την πίεση του μαζικού κινήματος και ιδιαίτερα του εργατικού συνδικαλιστικού.

Δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη για τον εξωραϊσμό της ΕΕ που δυστυχώς καλλιεργεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Θεωρούμε πως παρά τα όποια περιορισμένα και ανεπαρκή θετικά μέτρα εξαγγέλλει προς το παρόν η κυβέρνηση, αργά ή γρήγορα η πολιτική της είτε θα ακολουθήσει ένα δρόμο συμβιβασμού, είτε θα βρεθεί σε αδιέξοδα και θα καταρρεύσει. Ήδη, η απόσυρση του αιτήματος της διαγραφής του χρέους και η δήλωση συμφωνίας του υπουργού οικονομικών με το 67% του μνημονίου δεν είναι ελπιδοφόρα μηνύματα.

Σε κάθε περίπτωση είναι φανερό ότι:

1. Η υποταγή στην ΕΕ και στο ΔΝΤ δεν είναι αναπόφευκτη.

2. Ο στόχος της διαγραφής του χρέους, παρότι εγκαταλείφθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ, πρέπει να είναι μόνιμος στόχος των λαϊκών δυνάμεων, κοινωνικών και πολιτικών. Το χρέος (ή για την ακρίβεια το χρέος της ολιγαρχίας και τα δάνεια των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων μέσω των οποίων δεκαετίες τώρα μας αφαιμάζουν) έχει πληρωθεί πανάκριβα από τον ελληνικό λαό. Προϋπόθεση για την πραγματική ανόρθωση του βιοτικού επιπέδου του λαού αλλά και για τη χάραξη αναπτυξιακής πορείας είναι η διαγραφή του.

3. Προϋπόθεση επίσης για μια μακροπρόθεσμη απαλλαγή του λαού και του τόπου από το φαύλο κύκλο της

εξάρτησης και των δανείων είναι η χάραξη φιλολαϊκής, αναπτυξιακής πολιτικής, με ατμομηχανή και κορμό τον εκδημοκρατισμένο δημόσιο τομέα, με εθνικοποιημένο το τραπεζικό σύστημα και μη πειθάρχηση στις κατευθύνσεις της ΕΕ, στην προοπτική της αποδέσμευσης από αυτήν. Η ΕΕ καταδίκασε και καταδικάζει τη βιομηχανική και αγροτική ανάπτυξη στη χώρα μας. Χωρίς αντίθεση στις επιταγές της ΕΕ και του ΔΝΤ για ιδιωτικοποιήσεις και για συρρίκνωση παραγωγικών κλάδων της οικονομίας μας, δεν μπορεί να υπάρξει μακροπρόθεσμη και ουσιαστική διέξοδος αλλά θα καταλήγουμε πάντοτε στο ίδιο σημείο: χρέη, καταλήστευση και μνημόνια.

4. Απαιτείται αναδιανομή του πλούτου σε όφελος των λαϊκών στρωμάτων που υποφέρουν. Είναι δίκαιο και πρέπει να πληρώσει την κρίση η ολιγαρχία, που θησαύρισε τόσο πριν όσο και μετά από αυτήν. Δεν αρκεί η πάταξη της φοροδιαφυγής κάποιων ισχυρών κεφαλαιοκρατών που διακηρύσσει η κυβέρνηση. Χρειάζεται σύστημα προοδευτικής φορολογίας και εθνικοποίηση επιχειρήσεων που έχουν στρατηγική σημασία για τη χάραξη οικονομικής πολιτικής, για την αναδιανομή του εισοδήματος σε όφελος του λαού.

Που βρίσκεται η διέξοδος;

A. Καθοριστικής σημασίας για τις εξελίξεις θα αποτελέσει η προσπάθεια αναγέννησης του μαζικού διεκδικητικού κινήματος, ιδίως του συνδικαλιστικού. Ο λαός δεν μπορεί να παρακολουθεί παθητικά τις εξελίξεις, ούτε απλώς να στηρίζει και να χειροκροτεί τους κυβερνητικούς χειρισμούς. Ο τερματισμός των αντιλαϊκών μέτρων και η αποκατάσταση των κατακτήσεων προϋποθέτουν διεκδικήσεις που δεν θα περιορίζονται σε όσα επιτρέπουν οι δανειστές – τοκογλύφοι και στη λογική μιας πιο ήπιας λιτότητας. Οι διεκδικήσεις, ξεκινώντας από τα στοιχειώδη που ίσως παραχωρήσει η κυβερνητική πολιτική, θα απαιτούν μαζικά, αγωνιστικά και ενωτικά την αποκατάσταση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, άμεσα, στα προ κρίσης επίπεδα. Το ζήτημα για το λαό δεν είναι να ανταλλάξει την άγρια λιτότητα με μια άλλη, πιο μετριασμένη ίσως.

B. Σε πολιτικό επίπεδο, κρίσιμη σημασία έχει η συνεργασία όλων εκείνων των δυνάμεων, που ασκούν κριτική στην κυβέρνηση για την ολιγωρία, τις υπαναχωρήσεις και τη λογική που τη διακατέχει για περιορισμό στα ασφυκτικά, αντιδημοκρατικά και αντιλαϊκά πλαίσια της ΕΕ. Αυτές οι δυνάμεις, πρωτίστως το ΚΚΕ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΜΑΡΣ, μαζί με άλλες που πιθανά θα προκύψουν το επόμενο διάστημα, οφείλουν να συμβάλλουν στην ανάταση του μαζικού κινήματος με ενωτικές αγωνιστικές πρωτοβουλίες αλλά και στη διαμόρφωση μιας πολιτικής διεξόδου σε αντιπαράθεση με την εγχώρια πλουτοκρατία, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Έχουν χρέος έναντι του λαού να βρουν τους δρόμους της συνεργασίας και της σύγκλισης σε ένα λαϊκό, αντιιμπεριαλιστικό, αντιμονοπωλιακό, δημοκρατικό μέτωπο.

Γ. Το μέτωπο αυτό:

1. σε πρώτη φάση θα ασκεί πίεση στην κυβέρνηση για να αποσπάσει τα όποια, έστω και μικρά, μέτρα ανακούφισης υπέρ των λαϊκών συμφερόντων, και

2. σε μια πορεία ανάταξης του μαζικού – λαϊκού κινήματος, θα διεκδικήσει με αξιώσεις τη διακυβέρνηση της χώρας για να εφαρμόσει το πρόγραμμά του, ώστε να τεθούν οι βάσεις για μια ριζική αλλαγή της πορείας του τόπου που θα απαιτήσει ρήξεις και τομές και ώστε να δοθεί έτσι τέλος στην κρίση και στην καταλήστευση του λαού και του τόπου μας από το εγχώριο και ξένο μεγάλο κεφάλαιο.

Φεβρουάριος 2015